

חנוכה חט"ו שיחה א'

בהתחלת "הנרות הללו" "על התשועות ועל הניסים ועל הנפלאות" הוא ע"פ סדר המאורעות. ובסיומה "על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך" הוא ע"פ סדר ההודאה לה', שמודים על הניסים הגלויים, ואח"כ – ע"י ההתבוננות – רואים שגם ה"ישועות" ו"נפלאות" באים מהקב"ה.

בהתחלת "הנרות הללו" אומרים "על התשועות ועל הניסים ועל הנפלאות", ובסיום "הנרות הללו" משנים את הסדר ואומרים "על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך".

הביאור בשינוי הסדר דסוגי הניסים: גם במלחמה שבה שני הצדדים שווים צריך לישועה. והנה, "נס" הוא ישועה שלמעלה מהטבע. ו"פלא" אינו למעלה מהטבע ורק שרואים שזה ענין נפלא ששונה מהרגיל.

ולכן בהתחלת "ועל הניסים" - שבו מדברים על הסדר כפי שהיה אצל אבותינו - הנה הסדר הי' שקודם הי' מלחמה בעיר מודיעין, ששם לא היו הרבה יוונים, וא"כ הניצחון הי' ענין של ישועה. ואח"כ הי' ניצחון ד"רבים ביד מעטים" נגד ריבוי היונים ששלח אנטיוכוס. ואח"כ מצאו פך של שמן שהי' מונח בחותם בקרקע, וא"כ זה שהיונים לא טימאוהו הוא ענין נפלא, אך לא למעלה מהטבע.

ובסיום הנרות הללו שבו אנו מודים לה', אזי הסדר שונה, שבתחילה מודים על הניסים הגלויים, ולאח"כ ע"י ההתבוננות רואים שגם הנפלאות והישועות הם מה' וצריך להודות על זה.

ועל פי דא"ח שורש הניסים המלובשים בטבע הוא למעלה מהניסים שלמעלה מהטבע, ושורש הטבע הוא עוד למעלה יותר, שהרי זהו הנהגה מהקב"ה שאינו מוגבל בענין הגילוי ויכול לבוא בהעלם ג"כ. ועל פי זה הנה בהתחלה מודים על הגילויים ואח"כ על נס המלובש בטבע ואח"כ "לשמך הגדול" ע"י "ישועותיך".